

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14S/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114218203
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114218203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: F. J., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXXX/X, V., právne zastúpený: POLAKOVIČ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Vysoká 19, Bratislava, proti odporcovi: Slovenský rybársky zväz, IČO: 00 178 209 so sídlom A. Kmeťa 20, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 29.5.2014 domáhal v konaní o preskúmanie rozhodnutia správnych orgánov preskúmania rozhodnutia Prezídia Rady Slovenského rybárskeho zväzu zo dňa 5.4.2014 vydané v konaní vedenom pod spisovou značkou DP-2/14 a v nadväznosti na to aj disciplinárne rozhodnutie vydané Disciplinárnou komisiou Základnej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu v Martine zo dňa 29.11.2013 v konaní vedenom pod spisovou značkou 07/2013/DK a rozhodnutie Mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu Martin ako odvolacieho orgánu zo dňa 23.1.2014 vydané v konaní vedenom pod spisovou značkou C3-1/2014 sa podľa § 250j ods. 2 písm. c), e) Občianskeho súdneho poriadku a jeho zrušenia a vrátenia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Zároveň sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi vrátiť navrhovateľovi povolenie na lov rýb č. 00678 vydané Slovenským rybárskym zväzom - Mestskou organizáciou Martin pre miestne kaprové vody v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh odôvodnil tým, že ako slovenskému štátnemu občanovi, ktorý je členom Mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu v Martine bolo odporcom, ktorý je právnickou osobou - združením občanov založeným podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov, ktoré združuje občanov, ktorých spája spoločný záujem v rozvoji a uplatňovaní rekreačného, športového rybárstva, využívaní rybárskeho práva v súlade so zákonom o rybárstve, v oblasti ochrany prírody a životného prostredia na úseku rybárstva, starostlivosti o ekológiu vôd a okolitej prírody, zachovanie genofondu rýb ako i výživy obyvateľstva, bolo zasiahnuté do jeho práv.

Dňa 3.8.2013 bol žalobcovi pri love rýb v kaprovom rybárskom revíri č. 3-4150 - Štrkovisko Lipovec členmi Rybárskej stráže Slovenského rybárskeho zväzu - Základná organizácia v Martine (ďalej len "Rybárska stráž") pre podozrenie zo spáchania trestného činu pytliactva odňatý rybársky lístok č. 77/2013 vydaný dňa 5.6.2013 Obvodným úradom vo Vrútkach a povolenie na lov rýb č. 00678 vydané MsO SRZ Martin pre miestne kaprové vody. V zmysle Záznamu o previnení žalobcu zo dňa 3.8.2013 spísaného priamo na mieste Rybárskou strážou sa žalobca údajne previnil tým, že pri love sumca použil ako nástrahovú rybu kapra rybníčného o dĺžke 38 cm, ktorého najmenšia lovná miera v zmysle ustanovenia § 13 ods. 1 písm. h) vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 185/2006 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov

(ďalej len "Vyhláška č. 185/2006 Z. z."), je 40 cm. Žalobca predmetného kapra ulovil a privlastnil si dva dni pred tým, t. j. 1.8.2013, pričom privlastnenie si predmetného kapra vyznačil aj do prehľadu o úlovkoch. Podľa merania vykonaného žalobcom meral predmetný kapor 40,5 cm, pričom túto dĺžku uviedol žalobca aj do záznamu o úlovkoch. V čase jeho ulovenia a privlastnenia si nebol predmetný kapor nijako poškodený. Po nastražení predmetného kapra žalobcom pri love sumca dňa 3.8.2013 však došlo k poškodeniu jeho chvostovej plutvy, pravdepodobne k jej obžratu dravými rybami. Meranie predmetného kapra vykonali traja členovia Rybárskej stráže priamo na mieste dňa 3.8.2013, a to tak, že každý z nich kapra premeral a pri každom premeraní bola súčasne vyhotovená aj fotodokumentácia z merania. Celkovo tak bol predmetný kapor meraný Rybárskou strážou tri krát a každé meranie bolo zdokumentované fotograficky. Ako uviedol, predmetný kapor mal poškodenú (obžratú) chvostovú plutvu v takom rozsahu, že lúče chvostovej plutvy úplne absentovali, čo však členovia Rybárskej stráže pri jeho meraní nezohľadnili a kapra odmerali len od predného konca hlavy po koreň obžratej chvostovej plutvy. V zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 Vyhlášky č. 185/2006 Z. z. sa lovná miera rýb meria od predného konca hlavy až po koniec najdlhšieho lúča chvostovej plutvy. Z vyššie uvedeného je podľa žalobcu jednoznačné, že členmi Rybárskej stráže nameraná dĺžka kapra 38 cm nezodpovedala jeho skutočnej dĺžke, ktorú tento mal v čase jeho privlastnenia a aj v čase jeho nastraženia žalovaným pri love sumca. Pre objektívne zistenie dĺžky predmetného kapra bolo totiž nevyhnutné k nameranej dĺžke prirátat aj dĺžku lúčov jeho chvostovej plutvy. Žalobca do záznamu o previnení uviedol uvedenú nezrovnalosť v dĺžke kapra použitého na lov sumca, ďalej tiež skutočnosť, že dňa 1.8.2013 nameral žalobca ihneď po ulovení dĺžku kapra 40,5 cm.

Po vykonaní vyššie uvedených úkonov členmi Rybárskej stráže a po príchode príslušníkov Policajného zboru, ktorých členovia Rybárskej stráže na miesto privolali, sa žalobca na výzvu príslušníkov Policajného zboru dostavil na Obvodné oddelenie Policajného zboru - Vrútky, kde mu bol predmetný kapor zaistený za účelom objektívneho zistenia skutkového stavu, okrem iného aj vyhotovenia fotodokumentácie a vykonania merania predmetného kapra. Žalobca bol následne vypočutý v procesnom postavení svedka a zhruba po 1,5 hodine bol príslušníkmi polície bez podpísania akejkoľvek zápisnice o jeho výsluchu poslaný domov. Dňa 4.8.2013 bola povereným príslušníkom OO PZ Vrútky vyhotovená fotodokumentácia z merania predmetného kapra, v rámci ktorého mu bola nameraná dĺžka 37,2 cm (merané vedľa tela ryby). Vo veci bolo uznesením zo dňa 22.8.2013 začaté trestné stíhanie pod CVS: ORP-920/VR-MT-2013. Členovia Rybárskej stráže boli taktiež vypočutí ako svedkovia, ktorí zhodne, s výnimkou Ing. P. U., uviedli, že predmetný kapor mal dĺžku maximálne do 38 cm. Dňa 23.8.2013 bol do konania pribratý znalec z odboru vodného hospodárstva Ing. K. A., ktorý predložil dňa 22.10.2013 OO PZ Vrútky znalecký posudok č. 2/2013. Poverený príslušník OO PZ Vrútky na základe vyhodnotenia vykonaných dôkazov v zmysle ustanovenia § 214 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, dňa 3.11.2013 postúpil vec na prejednanie disciplinárneho previnenia MsO SRZ Martin. Pri hodnotení skutkového stavu poverený príslušník PZ aplikoval tzv. materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len "Trestný zákon"), v zmysle ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na to, že vyššie uvedené informácie týkajúce sa začatého trestného stíhania vo veci, ako aj procesných úkonov vykonaných v rámci tohto trestného stíhania, sa žalobca dozvedel iba na základe písomnej odpovede z Okresnej prokuratúry Martin ohľadne vybavenia jeho podnetu, ktorý mu bol doručený podaním tejto žaloby. Ku dňu podania tejto žaloby žalobca nemal možnosť oboznámiť sa s dôkazovým materiálom obsiahnutým v spise vedenom OO PZ Vrútky pod CVS: ORP-920/VR-MT-2013, a to napriek tomu, že o to OO PZ Vrútky viackrát žiadal. Proti rozhodnutiu orgánu prvého stupňa podal žalobca v rámci stanovenej 15-dňovej lehoty odvolanie. Mestská organizácia Slovenského rybárskeho zväzu Martin, ako disciplinárny orgán druhého stupňa, rozhodnutím vydaným v konaní vedenom pod spisovou značkou C3-1/2014 zo dňa 23.1.2014 rozhodnutie orgánu prvého stupňa potvrdila a odvolanie zamietla ako neopodstatnené (ďalej len "rozhodnutie orgánu druhého stupňa"). Voči rozhodnutiu orgánu druhého stupňa podal žalobca v zmysle § 8 ods. 8 písm. f. stanov Slovenského rybárskeho zväzu (ďalej len "Stanovy SRZ") dňa 6.1.2014 dovolanie na Prezídium Rady Slovenského rybárskeho zväzu (ďalej len "Prezídium Rady SRZ"), v ktorom namietal nesprávne zistenie skutkového stavu orgánmi prvého a druhého stupňa. Prezídium Rady SRZ ako dovolací orgán (ďalej len "dovolací orgán") rozhodnutím vydaným v konaní vedenom pod spisovou značkou DP-2/14 vydalo dňa 5.4.2014 rozhodnutie (ďalej len "rozhodnutie dovolacieho orgánu"), ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 30.4.2014, a ktorým bolo rozhodnutie orgánu druhého stupňa zo dňa 23.1.2014 potvrdené. V odôvodnení rozhodnutia dovolacieho orgánu tento uvádza, že po preštudovaní veci nezistil žiadne

porušenie Stanov SRZ, ani porušenie Disciplinárneho poriadku Slovenského rybárskeho zväzu (ďalej len "Disciplinárny poriadok SRZ").

V súvislosti s vyššie uvedenými rozhodnutiami poukázal na to, že podľa § 1 ods. 1 stanov SRZ je Slovenský rybársky zväz združenie občanov v súlade so zákonom č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov a podľa § 8 ods. 8 písm. f) Stanov SRZ v prípade porušenia stanov alebo disciplinárneho poriadku SRZ disciplinárnym orgánom ZO, môže dotknutý člen podať dovolanie Prezídium Rady SRZ, ktoré má právo zmeniť alebo zrušiť toto rozhodnutie. Dovolanie nemá odkladný účinok.

Konanie žalobcu, t. j. údajné porušenie ustanovenia § 12 písm. c) Zákona o rybárstve, bolo predmetom viacstupňového disciplinárneho konania vedeného žalovaným, priebeh ktorého je podrobne opísaný v bode III. tejto žaloby. Disciplinárnymi orgánmi žalovaného zistený skutkový stav, tak pri rozhodovaní na prvom stupni, rovnako pri rozhodovaní na druhom stupni a tiež v dovolacom konaní, nezodpovedal skutočnosti a bol nedostatočne zistený, a teda netvoril spoľahlivý základ pre vydanie objektívneho a spravodlivého rozhodnutia vo veci. Touto žalobou napádané rozhodnutie Prezídia Rady žalovaného je preto podľa názoru žalobcu nezákonné.

S ohľadom na skutočnosť, že orgány Slovenského rybárskeho zväzu vychádzali pri rozhodovaní z nesprávne zisteného skutkového stavu, a to tak pri rozhodovaní v prvom stupni, ako aj pri rozhodovaní v odvolacom konaní i v dovolacom konaní, má žalobca za to, že došlo k porušeniu § 21 ods. 1 písm. a) Disciplinárneho poriadku SRZ, v zmysle ktorého v disciplinárnom konaní treba dokazovať najmä, či sa stal skutok, ktorý je predmetom stíhania a či tento skutok je skutočne disciplinárnym previnením. Rozhodnutie na základe nesprávne zisteného skutkového stavu nie je len závažným porušením Disciplinárneho poriadku SRZ zo strany orgánov Slovenského rybárskeho zväzu, ale zároveň ide aj o zásah do práv žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle ustanovenia článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Keďže v danom prípade nebol správne a úplne zistený skutkový stav, žalobca má za to, že zo strany disciplinárnych orgánov žalovaného došlo aj k porušeniu ustanovenia § 24 ods. 1 Disciplinárneho poriadku SRZ, v zmysle ktorého disciplinárny orgán objektívne posúdi výsledky objasňovania prípadu, zisťovania skutkového stavu veci, vrátane vykonaných dôkazov a po porade komisie o veci samej rozhodne. Uvedené skutočnosti opätovne odôvodňujú záver, že rozhodnutím dovolacieho orgánu, ako aj tomuto rozhodnutiu predchádzajúcimi rozhodnutiami disciplinárnych orgánov žalovaného, navyše došlo aj k zásahu do práva žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu garantovaného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

V disciplinárnom konaní vedenom voči žalobcovi bolo tiež porušené aj jeho právo na obhajobu, a to pri rozhodovaní na všetkých stupňoch. V zmysle § 20 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SRZ sa disciplinárne stíhanému musí poskytnúť možnosť, aby sa k obvineniu z previnenia osobne vyjadril a uviedol na svoju obhajobu okolnosti, prípadne, aby navrhol na svoju obranu vierohodné dôkazy. Žalobca síce mal možnosť vyjadriť sa k previneniu, avšak bol mu zamedzený prístup k dôkazovému materiálu, na základe ktorého bol usvedčený z disciplinárneho previnenia, a tým aj možnosť účinne sa brániť voči obvineniam zo strany disciplinárnych orgánov.

Ďalšou podstatnou skutočnosťou je, že podkladom pre rozhodovanie disciplinárnych orgánov mal byť znalecký posudok, podľa ktorého mal mať kapor po zohľadnení poškodenia lúčov chvostovej plutvy celkovú dĺžku 37,83 cm, bez poškodenej chvostovej plutvy 35,52 cm. Predmetný znalecký posudok však žalobcovi nebol nikdy predložený na nahliadnutie ani ho nemal k dispozícii, o jeho existencii sa dozvedel až následne a neoficiálne, takže k jeho správnosti a objektivite sa nemohol pred rozhodnutím nijako vyjadriť. Aj preto údaje, ktoré žalobca uvádza v tejto žalobe ohľadne zistení popísaných v znaleckom posudku, sú len neoficiálne a nevie ich bohužiaľ doložiť, keďže predmetný znalecký posudok nemal a ani nemá k dispozícii. Pritom o objektívnosti tohto znaleckého posudku možno vysloviť závažné pochybnosti, keďže tak podľa meraní troch členov Rybárskej stráže vykonaných dňa 3.8.2013 bola dĺžka predmetného kapra 38 cm (merané po tele ryby) a podľa meraní príslušníkov Policajného zboru zase 37,2 cm (merané vedľa tela ryby), a to v oboch prípadoch bez zohľadnenia absencie lúčov chvostovej plutvy. Značné rozdiely v nameraných hodnotách môžu vyplývať z viacerých príčin. Jednou z nich by mohol byť značný časový odstup medzi ulovením predmetného kapra (1.8.2013) a vykonaním merania zo strany znalca (uznesenie o príbratí znalca bolo vydané dňa 23.8.2013 a znalecký posudok bol 00 PZ Vrútky predložený dňa 22.10.2013). Uvedený časový odstup mohol spôsobiť deformáciu tela kapra, ako aj úbytok jeho hmotnosti a dĺžky zapríčinený dehydratáciou (vysušením) kapra. Ďalším dôvodom odlišností nameraných hodnôt by mohla byť aj zámena predmetného kapra za kapra menších rozmerov, avšak v danom prípade ide len o žalobcove dohady, keďže predmetný znalecký posudok nemal nikdy

k dispozícii čo i len na nahliadnutie. Žalobca tak nemal možnosť preukázať nesprávnosť, respektíve neobjektívnosť znaleckého posudku, keďže nemal možnosť sa s uvedeným znaleckým posudkom, ani s inými dôkaznými materiálmi v rámci konania vôbec oboznámiť.

Nesprístupnenie dôkazového materiálu, na základe ktorého disciplinárne orgány a dovolací orgán žalovaného rozhodol, je v rozpore s už vyššie citovaným ustanovením § 20 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SRZ. Uvedený postup orgánov žalovaného možno preto označiť za porušenie žalobcovho práva na obhajobu, ako aj za porušenie „princípu na rovnosť zbraní“, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Ako už bolo uvedené v bode II. tejto žaloby popisujúcom skutkový stav, dňa 3.8.2013 bol žalovanému členmi Rybárskej stráže odňatý rybársky lístok a povolenie na lov rýb z dôvodu, že si žalobca údajne privlastnil rybu nedosahujúcu najmenšiu lovnú mieru, čím údajne porušil ustanovenie § 12 písm. c) Zákona o rybárstve a dopustil sa trestného činu pytliactva. Dĺžka kapra, na ktorého lovil žalobca (mal ho nastraženého na sumca), a ktorého podľa záznamu o úlovkoch ulovil a privlastnil si dva dni pred tým, t. j. 1.8.2013, dosahovala podľa meraní vykonaných tromi členmi Rybárskej stráže 38 cm. Pri meraní ale nebolo zohľadnené poškodenie chvostovej plutvy daného kapra, ku ktorému však došlo až po jeho ulovení a privlastnení - pravdepodobne jej obžratím dravými rybami v súvislosti s jeho použitím ako nástrahy na lov sumca, v dôsledku čoho chvostová plutva u tohto kapra takmer úplne absentovala. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 23 ods. 1 písm. d) Zákona o rybárstve člen rybárskej stráže je oprávnený odnímať povolenie na lov rýb a rybársky lístok výlučne osobe pristihnutej pri páchaní trestného činu pytliactva. V zmysle ustanovenia § 310 Trestného zákona objektívna stránka trestného činu pytliactva je naplnená iba v prípade, že osoba loví zver alebo ryby bez povolenia, avšak ako vyplýva zo skutočností uvedených v bode II. tejto žaloby a dôkazov tam označených, žalobca bol v čase lovu držiteľom rybárskeho lístka č. 77/2013, ako aj povolenia na lov rýb vydaného Slovenským rybárskym zväzom pre vody kaprové č. 00678. Ako je zrejmé, žalobca v čase lovu spĺňal všetky zákonné požiadavky pre oprávnenosť lovu rýb stanovené v § 10 ods. 1 Zákona o rybárstve. Podmienka lovu rýb bez povolenia tak v danom prípade nebola splnená. Uviedol, že neosporné, že nelovil ryby ani v čase ich ochrany, keďže žalobca ulovil a privlastnil si predmetného kapra dňa 1.8.2013, pričom v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 písm. f) Vyhlášky č. 185/2006 Z. z. sa za čas individuálnej ochrany kapra rybničného považuje obdobie od 15. marca do 31. mája, teda v danom čase (august 2013) nebol kapor rybničný ani sumec (individuálna ochrana sumca trvá od 15. marca do 15. júna), na ktorého mal žalobca kapra nastraženého, chránený druhovo ani individuálne, takže táto podmienka nebola splnená. Poukázal na to, že nelovil ryby ani zakázaným spôsobom, preto že zakázané spôsoby lovu sú v Zákone o rybárstve taxatívne uvedené v ustanoveniach § 13 až 17 Zákona o rybárstve, a to jednak všeobecne (§ 13) a potom jednotlivito pre každý druh vôd osobitne, t. j. pre pstruhové (§ 14), lipňové (§ 15) aj kaprové vody (§16) a samostatne pre lov hlavátky podunajskej (§ 17). Bez ohľadu na to, že žalobca tvrdí, že ním ulovený a privlastnený kapor dosahoval, respektíve presahoval najmenšiu lovnú mieru stanovenú Vyhláškou č. 185/2006 Z. z. pre kapra rybničného, privlastnenie si ryby nedosahujúcej najmenšiu lovnú mieru nie je zakázaným spôsobom lovu rýb. Preto ani táto podmienka, aby v danom prípade mohlo ísť o trestný čin pytliactva, nebola splnená. Zároveň uviedol, že žiadne neoprávnené ulovené alebo nájdené ryby neukrýval, čo je zrejmé zo záznamu spísaného členmi Rybárskej stráže. Napokon, aj z konania príslušníkov Polície, ktorí boli privolaní členmi Rybárskej stráže a následne predmetného kapra zaistili, a ktorí žalobcu poslali domov bez toho, aby ho čo i len vypočuli, pričom ani neskôr voči žalobcovi nezačali trestné stíhanie pre trestný čin pytliactva, jednoznačne vyplýva, že privlastnenie si ryby nedosahujúcej najmenšiu lovnú mieru nie je naplnením skutkovej podstaty trestného činu pytliactva. Preto ani podmienka prechovávanía rýb neoprávnené ulovených alebo nájdených v danom prípade nebola splnená a žalobca na seba ani žiadnu tretiu osobu nepreviedol ryby neoprávnené ulovené alebo nájdené, čo je zrejmé zo záznamu spísaného členmi Rybárskej stráže.

Vyslovil názor, že ak žalobca svojím konaním nespáchal trestný čin pytliactva, z čoho vyplýva, že príslušníci Rybárskej stráže odňali žalobcovi rybársky lístok a povolenie na lov rýb nezákonne. Poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.6.2012 vydanom v konaní vedenom pod spisovou značkou 2 Tdo 28/2012, vyslovil právny názor, podľa ktorého „z nepráva nemôže vzniknúť právo, respektíve štátny orgán nemôže ochraňovať právo protiprávnym postupom“. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v zmysle § 128 ods. 1 Trestného zákona má člen rybárskej stráže pri výkone svojich oprávnení a plnení povinností postavenie verejného činiteľa. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam a nezákonnému postupu členov Rybárskej stráže žalobcovi nebolo, a ani ku dňa podania tejto žaloby stále nie je vrátené nezákonne odňaté povolenie na lov rýb, čím dochádza k pretrvávajúcemu

neoprávnenému zásahu do práv žalobcu. Rybársky lístok bol zo strany MsO SRZ Martin žalobcovi vrátený len krátko pred podaním tejto žaloby.

Vo vyjadrení k žalobe odporca uviedol, že žiada žalobu zamietnuť a vyjadri sa na pojednávaní.

Na prejedanie veci súd nariadil pojednávanie. Na pojednávaní účastníci zotrvali na svojich návrhoch.

Navrhovateľ mimo tvrdení v návrhu uviedol, že keď vytiahol rybu nastraženú na sumca po výzve rybárskej stráže, mala obžratý chvost, lúč v tvare V na chvostovej plutve. Po meraní tejto ryby členmi rybárskej stáže dosahoval tento kapor bez chvostovej lúčovej plutvy 38 cm. Na polícii po premeraní, keďže už ale ryba bola vytiahnutá z vody dlhší čas, dosahovala dĺžku 37,2 cm. Pritom však nebolo zohľadnené či už členmi rybárskej stráže ani políciou skutočnosť, že kapor nebol v podstate celý a chýbala jej chvostová plutva. K znaleckému posudku uviedol, že ten považuje za neobjektívny a nesprávny už len z toho dôvodu, že mal by zohľadňovať aj merania, ktoré boli vykonané členmi rybárskej stáže a políciou. Meranie pri chýbajúcej časti chvostovej plutvy nezohľadňovalo anatómiu rýb. Zdôraznil, že rozhodnutie nemôže byť zákonné preto, že bolo potrebné aby orgán disciplinárny riadne zistil skutkový stav, k čomu nedošlo a navrhovateľovi nebolo umožnené oboznámiť sa s obsahom disciplinárneho spisu. Namietal aj postup, ktorý zvolili členovia rybárskej stráže, keďže zákon o rybárstve jednoznačne umožňuje členom rybárskej stráže odňať loviacemu rybársky lístok a povolenie na lov rýb len v prípade, ak je pristihnutý pri páchaní trestného činu pytliactva, čo v danom prípade k tomu nedošlo. Navrhovateľ vo výpovedi na otázky súdu, akým úkonom a kedy žiadal nahliadnuť navrhovateľ do spisu uviedol, že chodil na políciu v priebehu šetrenia a povedal to chce vidieť. Obrátil sa aj na krajského riaditeľa polície, pretože nadobudol dojem, že sa niečo nekalé voči nemu deje a žiadal aj o fotografie, ktoré boli v ten večer spravené. Nevie, kde sú tieto fotografie pri meraní ryby na rybníku.

Ďalej uviedol, že keď rybu chytil, tak ju meral oceľovým metrom cez telo, je to bežná prax, ale vtedy sa pri ohybe metra meria aj jej celé telo, je to o čosi viac ako keď sa ryba položí na meter. Nameral skoro 41,5 cm, ale vie, že sa ryba môže merať pod telom a nebol si istý, ktorý druh merania je správny. Meral rybu tak, že zapichol nôž, priložil rybu a 40,5 cm pod telom. Chodil na políciu a potom aj požiadal o pomoc krajskú políciu, žiadal aj o fotografie, ktoré spravila polícia. Keď sa pýtal prokurátora, kde sa nachádzajú fotky, ktoré spravili členovia na rybníku, prokurátor mu povedal, že sa nepamätá, či ich videl, ale ak nie sú súčasťou spisu, bolo by to zle.

Odporca žiadal žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť, pretože všetky rozhodnutia disciplinárnych orgánov tak v prvom, druhom ako aj v treťom čiže mimoriadnom stupni sú plne v súlade s disciplinárnym poriadkom a stanovami SRZ. Pri preskúmaní rozhodnutí dovolacím orgánom nebolo zistené žiadne porušenie disciplinárneho poriadku ani stanov rybárskeho zväzu a preto boli zo strany dovolacieho orgánu čiže prezídia rady SRZ potvrdené ako správne. V konaní bolo preukázané, že pán navrhovateľ skutočne sa dopustil porušenia skutkovej podstaty trestného činu pytliactva, keď si privlastnil rybu nedosahujúcu najmenšiu lovnú mieru, čo považuje za dokázané aj znaleckým posudkom z ktorého vyplýva, že ulovená ryba nedosahovala v čase ulovenia stanovenú lovnú mieru 40 cm, nakoľko merala v čase ulovenia 37,83 cm. S poukazom na ust. § 12 písm. c/ zákona o rybárstve sa zakazuje privlastniť si takúto rybu.

Podľa § 21 ods. 1 písm. a) Disciplinárneho poriadku SRZ v disciplinárnom konaní treba dokazovať najmä či sa stal skutok, ktorý je predmetom stíhania a či tento skutok je skutočne disciplinárnym previnením.

Podľa § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250j ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci.

Podľa § 10 ods. 1 Zákona o rybárstve loviť a privlastňovať si ryby v rybárskych revíroch môžu len osoby, ktoré sú držiteľmi platného rybárskeho lístka a platného povolenia na rybolov.

Podľa § 12 písm. c) zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov zakazuje sa privlastniť si ryby nedosahujúce najmenšiu lovnú mieru a nad ustanovený počet.

Podľa § 13 ods. 1 Zákona o rybárstve sa zakazuje:
používať na lov rýb výbušniny, otravné látky, harpúny, bodce, udice bez prútov, ako aj strieľať ryby, loviť ryby pod ľadom, loviť ich na šnúry a podsekávaním udicou, do rúk a do ôk,
zbierať ikry, používať na lov rýb elektrický prúd, omamné látky, loviť ryby v noci za pomoci svetla, používať lapadlá, čerené s väčšou plochou ako 1 m², vrše, koše a pod., loviť ryby v rybovode a vo vyznačenom úseku nad ním a pod ním, používať akékoľvek stále zariadenia na lovenie rýb alebo siete a zabraňovať ťahu rýb proti vode,
loviť ryby na miestach, kde sa nahromadili pri mimoriadnych situáciách, ako aj ryby zhromaždené v čase neresu a na zimoviskách,
loviť ryby vypustením, odrazením alebo odčerpaním vody,
loviť ryby pri vodohospodárskych stavbách v tabuľou vyznačenej vzdialenosti od telesa hrádze alebo hate, od objektov vodných elektrární, čerpacích staníc, od technických zariadení, plavebných, odvodňovacích a závlahových kanálov a plavebných komôr, a to i počas ich výstavby, z plavidiel a z plávajúcich technických zariadení, v plavebných komorách, z cestných a železničných mostov a lávok pre peších, v biokoridoroch a rybovodoch,
loviť ryby na zaplavených pozemkoch pri povodni a zabraňovať rybám vrátiť sa do rybárskeho revíru.

Podľa § 16 Zákona o rybárstve v kaprových vodách sa zakazuje
loviť na viac ako dve udice,
loviť na viac ako dva nadväzce na jednej udici opatrené jednoduchým háčikom alebo na viac ako jeden nadväzec opatrený dvojháčikom alebo trojháčikom a na viac ako tri mušky pri použití muškárskej udice,
loviť na rybku prinesenú z iného revíru,
loviť na rybku alebo prívlač od 1. februára do 15. júna,
pri love na prívlač loviť na viac ako jednu udicu s viac ako jednou nástrahou,
loviť v čase od 22.00 do 04.00 h bez osvetlenia miesta lovu.

Podľa § 23 ods. 1 písm. d) Zákona o rybárstve člen rybárskej stráže je oprávnený osobe pristihnutej pri páchaní trestného činu pytlactva prehľadať dopravný prostriedok a obsah vakov a tašiek ak je dôvodné podozrenie, že sa v nich prepravujú neoprávnene nadobudnuté ryby, odnímať rybárske náradie, povolenie na lov rýb, rybársky lístok a úlovky.

Podľa § 10 ods. 1 písm. f) Vyhlášky č. 185/2006 Z. z. čas individuálnej ochrany rýb, keď sú ryby chránené, sa ustanovuje pre tieto druhy rýb: od 15. marca do 31. mája - kapor rybníčný (*Cyprinus carpio* - zdomácnená forma) v kaprových vodách; čas individuálnej ochrany neplatí od 1. mája do 15. mája, keď je jeho lov povolený v čase rybárskych pretekov, a od 15. mája na základe ministerstvom povolenej výnimky.

Podľa § 310 Trestného zákona kto neoprávnene zasiahne do výkonu práva poľovníctva alebo do výkonu rybárskeho práva tým, že bez povolenia loví zver alebo ryby alebo loví zver alebo ryby v čase ich ochrany alebo zakázaným spôsobom, alebo kto ukryje, prechováva, alebo na seba alebo na iného prevedie zver alebo ryby neoprávnene ulovené alebo nájdené, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 247 ods. 3 O.s.p. predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 246 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na preskúvanie rozhodnutí a postupov sú vecne príslušné krajské sudy, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov ak člen združenia považuje rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo odporujúce stanovám, môže do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie.

Podľa § 8 Stanov Slovenského rybárskeho zväzu

1. Za menej závažné porušenie zväzovej disciplíny alebo pre neplnenie členských povinností uložených týmito stanovami, orgány zväzu sú oprávnené člena, pridruženého člena, alebo funkcionára upozorniť a poučiť ho o nesprávnosti konania.

2. Pri opätovnom alebo hrubom porušení zväzovej disciplíny, prípadne členských povinností uložených týmito stanovami, zväzové orgány sú oprávnené disciplinárne zakročiť proti členovi, pridruženému členovi alebo funkcionárovi a uložiť mu niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

a. verejné pokarhanie na členskej schôdzi,

b. peňažnú pokutu,

c. odňatie alebo nevydanie povolenia na lov rýb na dobu až troch rokov,

d. odvolanie z volenej funkcie,

e. dočasné vylúčenie z členstva alebo pridruženého členstva vo zväze na dobu až troch rokov,

f. trvalé vylúčenie z členstva vo zväze alebo pridruženého členstva

I. Trvalé vylúčenie z členstva zväzu môže uplatniť výbor len za mimoriadne závažné alebo viacnásobné porušenie zväzovej disciplíny:

a. rozhodnutie o trvalom vylúčení musí byť vyhotovené v písomnej forme a členovi doručené doporučeným listom do vlastných rúk,

b. proti rozhodnutiu výboru o trvalom vylúčení sa môže člen odvolať na Prezídium Rady SRZ do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia,

c. odvolanie sa podáva prostredníctvom výboru ZO, ktorý rozhodol o vylúčení,

d. rozhodnutie Prezídia Rady SRZ o odvolaní je konečné.

II. Na previnenia mládeže vo veku od 15 do 17 rokov organizovanej v kluboch mladých rybárov sa vzťahujú ustanovenia týchto stanov o disciplinárnom konaní členov zväzu a Disciplinárny poriadok SRZ.

3. V jednom disciplinárnom konaní možno uložiť za jedno prípadne viac previnení len jedno z hore uvedených disciplinárnych opatrení.

4. Disciplinárne konanie sa začína na návrh predsedníctva výboru základnej organizácie alebo z vlastného podnetu disciplinárneho orgánu.

5. Disciplinárne konanie vykonávajú tieto orgány:

I. Disciplinárnymi orgánmi I. stupňa sú:

a. disciplinárna komisia pri výbore základnej organizácie,

b. disciplinárna komisia pri Rade zväzu,

c. výbor ZO pri disciplinárnom opatrení - trvalom vylúčení zo SRZ,

II. Disciplinárnymi orgánmi II. stupňa sú:

a. výbor základnej organizácie ako odvolací orgán proti rozhodnutiu disciplinárnej komisie pri výbore základnej organizácie,

b. Prezídium Rady ako odvolací orgán proti rozhodnutiu disciplinárnej komisie pri Rade zväzu,

c. Prezídium Rady SRZ pri odvolaní člena proti trvalému vylúčeniu zo SRZ.

6. Členov disciplinárnej komisie volí výbor ZO v počte najmenej 3 členov. Členov disciplinárnej komisie Rady SRZ volí Rada v počte najmenej 5 členov. Člen disciplinárneho orgánu I. stupňa nemôže byť súčasne členom disciplinárneho orgánu II. stupňa. Člen disciplinárnej komisie I. stupňa nemôže byť súčasne členom výboru základnej organizácie, ani členom disciplinárneho orgánu II. stupňa. Tento zákaz sa netýka členov Prezídia Rady SRZ ak sa nejedná o prerokovanie odvolania člena vlastnej ZO SRZ.

7. Disciplinárna komisia výboru ZO prejednáva a rozhoduje o previneniach členov a funkcionárov ZO, v ktorej sú organizovaní. Disciplinárna komisia Rady SRZ prejednáva a rozhoduje o previneniach funkcionárov Rady zväzu, Kontrolnej komisie zväzu, štatutárnych zástupcov ZO SRZ a predsedov kontrolných komisií ZO SRZ.

8.

a. Proti rozhodnutiu disciplinárneho orgánu I. stupňa možno podať opravný prostriedok, ktorým je odvolanie.

- b. Odvolanie sa podáva písomne prostredníctvom disciplinárneho orgánu I. stupňa na odvolací orgán, ktorým je príslušný disciplinárny orgán II. stupňa.
- c. Lehota na podanie odvolania je 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia disciplinárneho rozhodnutia.
- d. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.
- e. Rozhodnutie disciplinárneho orgánu II. stupňa je konečné a nie je proti nemu prípustný ďalší opravný prostriedok.
- f. V prípade porušenia stanov alebo disciplinárneho poriadku SRZ disciplinárnym orgánom ZO, môže dotknutý člen podať dovolanie Prezídiu Rady SRZ, ktoré má právo zmeniť alebo zrušiť toto rozhodnutie. Dovolanie nemá odkladný účinok.
- g. Pri prerokovávaní disciplinárnych previnení funkcionárov, môže disciplinárny orgán I. stupňa pozastaviť výkon funkcie až do doby nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ak hrozí možnosť, že disciplinárne stíhaný funkcionár by maril alebo ovplyvňoval skutočnosti, rozhodujúce pre disciplinárne stíhanie.

Podľa § 21 ods. 1 písm. a) Disciplinárneho poriadku SRZ v disciplinárnom konaní treba dokazovať najmä či sa stal skutok, ktorý je predmetom stíhania a či tento skutok je skutočne disciplinárnym previnením.

Súd zistil, že žaloba je podaná proti právoplatnému rozhodnutiu druhostupňového orgánu v zmysle § 8 ods. 5 Stanov Slovenského rybárskeho zväzu ako občianskeho združenia založeného podľa zák. č. 83/1990 Zb. č.k. C3-1/2014 Mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu Martin ako odvolacieho orgánu zo dňa 23.1.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového orgánu č.k. 07/2013/DK vydané Disciplinárnou komisiou Základnej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu v Martine zo dňa 29.11.2013. Nakoľko proti rozhodnutiu druhostupňového orgánu nie je prípustné odvolanie, toto doručením odporcovi dňa 5.2.2014 nadobudlo právoplatnosť. Dňa 5.4.2014 bolo rozhodnuté Prezídiom Rady Slovenského rybárskeho zväzu č.k. DP-2/14 dňa 5.4.2014 a toto bolo dňa 30.4.2014 doručené odporcovi.

Navrhovateľ podal žalobu na súd dňa 30.5.2014, ktorú odoslal na poštovú prepravu dňa 29.5.2014. Teda nakoľko proti právoplatnému rozhodnutiu č.k. C3-1/2014 Mestskej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu Martin zo dňa 23.1.2014 bol prípustný mimoriadny opravný prostriedok podľa § 8 ods. 8 písm. f) Stanov, súd má za to, že lehota podľa § 15 zák. č. 83/1990 Z.z. bola zachovaná, pretože začala plynúť od doručenia rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o mimoriadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 250j ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250j ods. 3 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Súd v konaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a ako aj preskúmaním spisu disciplinárnych orgánov odporcu a vyšetrovateľa a zistil nasledovný skutkový stav:

Súd z výpisu z registra združení s potvrdenou činnosťou zistil, že odporca je zapísaný v reg. združení MV SR pod IČO 00 178 209.

Disciplinárnym rozhodnutím Slovenského rybárskeho zväzu ZO SRZ Martin, sp. zn. 07/2013DK, disciplinárna komisia ZO SRZ Martin ako disciplinárny orgán prvého stupňa v Martine na svojom zasadnutí dňa 29.11.2013 v disciplinárnej veci proti navrhovateľovi pre previnenie privlastnenie si ryby, ktorá nemala stanovenú mieru kapor lysec rozhodol tak, že navrhovateľ, člen rady rybárskeho zväzu,

sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 12 písm. c/ zák. č. 139/2002 Z. z. poriadku platného od 1.4.2002 a vzhľadom k tomu, že menovaný bol v roku 2007 disciplinárne riešený, disciplinárna komisia mu uložila peňažný trest vo výške 80 eur. Rozhodnutím odvolacieho orgánu a to MsO SRZ Martin ako disciplinárneho orgánu druhého stupňa sp. zn. C3-1/2014 zo dňa 23.1.2014 vo veci proti navrhovateľovi pre previnenie podľa § 12 písm. c/ zák. 139/2002 Z. z. na základe odvolania proti disciplinárnemu rozhodnutiu sp. zn. 07/2013-DK zo dňa 20.11.2013, odvolací orgán podľa § 24 disciplinárneho poriadku zväzu rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol, nakoľko dospel k záveru, že rozhodnutie je správne a plne v súlade s disciplinárnym poriadkom SRZ. Opätovne poukázal na to, že navrhovateľ bol v roku 2007 disciplinárne riešený za previnenie lov bez rybárskeho lístka pokutou 100 eur.

Navrhovateľ podal proti právoplatným rozhodnutiam disciplinárnych orgánov dovolanie, o ktorom bolo rozhodnuté v konaní sp. zn. DP-2/2014, kde prezídium rady SRZ dňa 5.4.2014 podľa § 28 disciplinárneho poriadku SRZ disciplinárne rozhodnutie MsO SRZ Martin, ktorým bolo uložené disciplinárne opatrenie peňažná pokuta vo výške 80 eur potvrdil.

Súd zistil, že podľa potvrdenia OO PZ Vrútky o zaistení veci, bola navrhovateľovi zaistená vec kapor rybničný lysec.

Vo veci konala aj Okresná prokuratúra Martin sp. zn. 1Pv 422/13/5506-14 zo dňa 23.5.2014, ktorá reagovala na podnety navrhovateľa vo veci postupu policajtov v skrátenej vyšetrovanej veci.

Súd z pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS ORP-920/VR-MT-2013 zistil, že navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 3.8.2013 vo večerných hodinách bol loviť ryby na jazere, na miesto prišiel o 19:00 h s úmyslom loviť sumca, pričom použil nástražnú rybkú kapra rybničného lysca, ktorého ulovil na tom istom jazere 1.8.2013, teda na štrkovisku Lipovec. Kapra vyviezol asi 30 m od brehu a nastražil. Po kontrole rybárskej stráže bol vyzvaný na preukázanie nástražnej rybky, pričom rybárska stráž ho požiadala, aby kapra zmeral jeho metrom, keďže rybárska stráž nemala ciachovaný meter a konštatovali, že kapor nedosahuje lovnú mieru 40 cm, pričom nameraná ryba mala 38 cm. Pri opätovnom meraní pred policajtmí mala nameraná ryba 37,2 cm. Keď však dňa 1.8.2013 ulovil kapra mal tento dĺžku 41,5 cm, miera bola zaokrúhlená na 41 cm, chýbajúca časť plutvy k veľku je minimálne 3-3,3 cm. Zároveň v konaní bol vykonaný znalecký posudok znalcom Ing. K. A. PhD č. 2/2013, ktorý konštatoval, že výpočtom CDT pripočítaním poškodenej časti zistil celkovú dĺžku kapra 37,98 cm, Znalec sa v ZP pri stanovení dĺžky kapra sa vypořádaval aj so stratou dĺžky a hmotnosti kapra zmrazením a rozmrazením a následne konštatoval, že ani jednej z metód nebolo potvrdené, že by ryba v čase ulovenia dosahovala lovnú mieru 40 cm.

Súd z vyššie uvedeného dokazovania zistil, že vo veci bolo rozhodnuté oprávnenými disciplinárnymi orgánmi, ktoré mali právomoc vo veci rozhodnúť, nakoľko podľa ust. § 8, orgány vykonávajúce disciplinárne konanie a to v prvom stupni disciplinárna komisia pri výbore ZO, disciplinárna komisia pri RZ a výbor ZO pri disciplinárnom opatrení vylúčení zo SRZ a orgány druhého stupňa ako výbor základnej organizácie ako odvolací orgán proti rozhodnutiu disciplinárnej komisie pri výbore základnej organizácie.

Súd zistil, že navrhovateľovi bola uložená sankcia podľa stanov SRZ z decembra 2003 ust. § 8 disciplinárne konanie a previnenie s poukazom na čl. 2 písm. b/, nakoľko pri opätovnom alebo hrubom porušení zväzovej disciplíny, prípadne členských povinností uložených stanovami, zväzové orgány sú oprávnené disciplinárne zakročiť proti členovi, pridruženému členovi alebo funkcionárovi a uložiť mu niektoré z opatrení a to aj peňažnú pokutu, pričom v jednom disciplinárnom konaní možno uložiť za jedno, prípadne viac previnení len jedno z disciplinárnych opatrení. Tým je napr. aj odňatie alebo nevydanie povolenia na lov rýb až na dobu troch rokov, ale aj pokuta.

Súd nezistil, že by v disciplinárnom opatrení bolo rozhodnuté o odňatí či nevydaní povolenia na lov rýb. Súd preto nemôže v tomto konaní preskúmať to, či člen rybárskej stráže mala alebo nemal oprávnenie zdržať navrhovateľovi povolenie na lov rýb, avšak ak takéto oprávnenie má podľa § 23 ods. 1 písm. d) Zákona o rybárstve, podľa ktorého člen rybárskej stráže ak osobe pristihnutej pri páchaní trestného činu pytlactva je oprávnený prehľadať dopravný prostriedok a obsah vakov a tašiek, ak je dôvodné podozrenie, že sa v nich prepravujú neoprávnené nadobudnuté ryby, odnímať rybárske náradie, povolenie na lov rýb, rybársky lístok a úlovky, neznamená to, že daná osoba sa musela dopustiť trestného činu, ale stačí dôvodné podozrenie, že sa mohla dopustiť trestného činu pytlactva. Podľa názoru súdu, je možné skutkovú podstatu trestného činu pytlactva naplniť aj tým, že niekto prechováva neoprávnené ulovenú rybu a to teda aj rybu, ktoré nedosahovala najmenšiu lovnú mieru, pretože podľa § 12 písm. c/ zák. č. 139/2002Z.z. zakazuje sa privlastniť si ryby nedosahujúce najmenšiu lovnú mieru

a nad ustanovený počet. Teda neoprávnené ulovenie ryba nemožno stotožňoval len so zakázaným spôsobom lovu, ale ide o neoprávnené ulovenie ryby aj vtedy, ak nemožno rybu ulovenú doboleným spôsobom si privlastniť.

V žiadnom prípade súd pri preskúmaní rozhodnutí o disciplinárnom povolení však nie je oprávnený rozhodovať o povinnosti vrátiť odňatú vec. Ak vec bola odňatá, avšak nebolo disciplinárnym rozhodnutím uložené odňatie alebo nevydanie povolenia na lov rýb, nemôže odporca ďalej takéto odňaté povolenie zadržiavať, pretože by došlo fakticky k výkonu disciplinárneho trestu bez jeho uloženia.

Pokiaľ však navrhovateľ namietal správnosť postupu, súd v tomto prípade poukazuje aj na rozhodnutie okresnej prokuratúry, ktorá uviedla, že z kontroly spisového materiálu z pohľadu jeho obsahovej stránky bolo zistené, že tento je úplný a dôkazy vykonané konajúcim policajtom v prípravnom konaní ozrejmili a zistili skutkový stav veci v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie policajta. Bol akceptovaný názor konajúceho policajta, prezentovaný v meritórnom rozhodnutí, kde aplikoval tzv. „materiálny korektív“ uvedený v § 10 ods. 1 Tr. zák., použitím ktorého s poukazom na závažnosť odporcovho konania konštatoval, že v predmetnej veci nedošlo k spáchaniu trestného činu. Konajúci policajt tiež správne vyhodnotil, že predmetná vec môže byť posúdená príslušným disciplinárnym kompetentným orgánom SRZ ako iné protiprávne konanie - disciplinárne previnenie, avšak záver, resp. rozhodnutie disciplinárneho orgánu nebol „oktrojovaný“, resp. viazaný na rozhodnutie policajného orgánu, teda bolo vecou dokazovania, vyhodnotenia dôkazov a vlastnou kompetenciou disciplinárneho orgánu samotné posúdenie prípadnej protiprávnosti Vášho konania. Okresná prokuratúra sa nestotožnila ani s prezentovaným názorom navrhovateľa o možnej zámene ryby použitej ako návnady (kapra rybnického, forma lysec), ktorá Vám bola zaistená pri kontrole 03. 08. 2013, a ryby, ktorá bola predložená na skúmanie znalcom, pretože aj laickým zhliadnutím fotodokumentácie vyhotovenej bezprostredne dňa 04. 08. 2013 na 00 PZ Vrútky a jej porovnaní s fotodokumentáciou vyhotovenou znalcom v predmetnej veci, je možné konštatovať, že sa jedná o totožný druh ryby, teda kapra rybnického lysec, ktoré vizuálne badateľné hlavné markanty, vrátene tvaru obzratej plutvy, sú zhodné. K rozdielu pri meraniach predmetnej ryby uviedla názor, že súčasťou spisového materiálu je aj fotodokumentácia z merania tejto ryby, vyhotovená 04. 08. 2013 na 00 PZ Vrútky, kde bola nameraná hodnota („na plocho“, teda odmeraná ryby položená na podložke s priložením pravítka pod jej telo) 37,2 cm. Tento údaj je možné hodnotiť ako korešpondujúci s výpoveďami členov rybárskej stráže, ktorí s výnimkou Ing. P. U., ako svedkovia vypovedali, že zaistená ryba mala dĺžku maximálne do 38 cm, pričom Ing. U. povedal, že táto ryba mala 37,2 cm. Tento údaj bol prebratý aj konajúcim policajtom do už vyššie spomenutého uznesenia o začatí trestného stíhania.

Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so zisteniami Okresnej prokuratúry v Martine, nakoľko rovnako na fotografiách znalcom a OO PZ zistil rovnaké znaky ryby, jej tvaru ako aj tvaru obzratej časti plutvy, navyiac zo strany navrhovateľa šlo znova len o vlastnú „domnienu“ bez akéhokoľvek relevantného odkazu na zdôvodnenie, teda ani sám navrhovateľ neuviedol, z čoho vychádzal pri zisteniach o možnej zámene ryby.

Pokiaľ sa týka merania, súd poukazuje na to, že ak sa meria dĺžka ryby či iného predmetu, meria sa vždy priama vzdialenosť medzi dvoma meranými bodmi, v prípade chytenej ryby je tomu najbližšie meranie na „plocho“, teda pod telom ryby. Meraním „cez telo“ sa zmeria skôr obvod po dĺžke ryby, pretože ak je tvar ryby oblý, nemôže takéto meranie predstavovať dĺžku (analogicky polobvod gule a jej priemer). Určite pri meraní nie je možné prirodzený stav ryby upravovať, napr. zrovnávať chvostovú plutvu a pod., pretože takéto postavenie by nezohľadňovalo prirodzenú dĺžku. Lovná miera je stanovená na ochranu živočíchov, nie pre trofejnú či iné účely, pretože dĺžka zohľadňuje určitú dospelosť a vek, teda meranie musí byť čo najobjektívnejšie v „prospech“ ryby a bez zásahu do dĺžky. Možno by bolo vhodné meranie ulovenej ryby upraviť internými predpismi odporcu, aby nedochádzalo k nedorozumeniam a kriminalizácii členov, ktorí sa snažia si ponechať čo najviac ulovených rýb. Prípadný rozpor v meraní je možné zohľadniť pri rozhodnutí o uložení sankcie.

Pokiaľ navrhovateľ namietal aj správnosť skutkových zistení, súd poukazuje na to, že disciplinárne orgány vychádzali z nezávislých meraní a to dňa 04. 08. 2013 na 00 PZ Vrútky ako aj výsledkov znaleckého dokazovania. Merania na mieste samom, ktoré mali byť zachytené fotografiami, boli jednak namietané samotným navrhovateľom s odkazom na absenciu „ciachovaného“ metra, avšak ani pri tomto meraní nikto netvrdil dosiahnutie dĺžky 40 cm, tvrdená dĺžka s jednou výnimkou bola 38 cm, čo mohlo

predstavovať dĺžku po zaokrúhlení. Pokiaľ navrhovateľ namietal stratu dĺžky chvosta „obžratím“, súd v tomto prípade poukazuje aj na anatomicú stavbu chvostovej plutvy, ktorá je tvorená kostenými (niekedy chrupavkovitými) lúčmi vyplnenými tkanivom. Zväčša najhornejšie lúče, ktoré sú aj najdlhšie a určujú dĺžku ryby, sú kostené a podľa fotografií OO PZ, neboli v hornej časti mimoriadne poškodené, možno povedať že skoro s možnou negatívnou odchýlkou predstavovali dĺžku ryby. Znalec vychádzal z meraní bez lúčov chvostovej plutvy, ktoré je v zásade u tohto druhu konštantná (druhový opis a charakteristika kapra fibničného) homocerná plutva (chrbtica ryby nezasahuje do chvostovej plutvy) a určil dĺžku kapra konštantou podľa dĺžky tela bez chvostovej plutvy, teda správnosť zistení stanovil aj inou metódou. Stanovená dĺžka ryby pripočítaním poškodenej časti chvostovej plutvy, ktorá bola u znalca poškodená výraznejšie stratou horného lúča chvostovej plutvy, teda pripočítaním dĺžky 0,78 cm podľa kontrolných meraní s ostatnými 15 ks vzorkami kapra, bola pre navrhovateľa priaznivejšia a predstavovala 37,98 cm (meraná dĺžka 37,2 cm). Uvedené merania zodpovedajú aj prepočtom súdu pri porovnaní meraní OO PZ vzdialenosti odlomenej časti vrchného lúča a ostatných zhodných častí chvostovej plutvy, pričom k možnému prekročeniu zistenej dĺžky nedospel ani súd. Zároveň poukazuje na to, že ak u obdobného kapra meria chvostová plutva cca 6,78 cm, po pripočítaní tejto dĺžky k miere zistenej OO PZ je výsledkom maximálne 38,2 cm (detail dĺžky chvostovej plutvy a odčítanie 6 cm od zistenej miery 37,2 cm). Súd preto je názoru, že disciplinárne orgány PZ vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Z tohto dôvodu návrh na ďalšie dokazovanie výsluchom znalca či priložením fotografií z prvotného merania ryby rybárskou strážou považoval úplne za nadbytočné.

K námietkam navrhovateľa na porušenie jeho práv v súvislosti s oboznámením sa obsahom spisu, skutkovými zisteniami, súd poukazuje na to, že ani z obsahov spisov ani z navrhovateľom predložených dôkazov nezistil, že by žiadal o možnosť nahliadnuť do spisu a takéto právo mu bolo odoprené. Dokonca podľa vyjadrenia prokuratúry s odkazom na sťažnosť navrhovateľa kde uviedla, že „Na základe Vášho podania, doručeného osobne tunajšej prokuratúre 05. 05. 2014 (s prílohami) a doplneného taktiež osobne podaniami z 06. 05. 2014, 09. 05. 2014, 15. 05. 2014 a 23. 05. 2014, ktoré bolo posúdené ako podnet podľa § 31 zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, som na Vašu žiadosť preskúmal postup policajta v trestnej veci vedenej povereným príslušníkom PZ OO PZ Vrútky OR PZ Martin pod sp. zn. ORP-920/VR-MT-2013, pre prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák. Nesúhlasíte s výsledkom znaleckého dokazovania a máte za to, že došlo k zlému určeniu dĺžky chvosta návnadovej ryby pri Vami vykonávanom love použitej. Tiež vidíte rozpor v tom, že prvotné merania mali udávať dĺžku 38 cm, následne bola táto opravená na dĺžku 37,8 cm. Nie je možné, aby znalec určil dĺžku ryby na hodnote 37,83 cm, keďže rybostrážcovi namerali bezprostredne po jej vytiahnutí z vody 38 cm, k čomu bolo ešte potrebné prirátat dĺžku obžratého chvosta....“ je zrejmé, že navrhovateľovi boli známe všetky skutkové zistenia, podľa zápisníc sa v disciplinárnom konaní vyjadroval a mal možnosť obhajoby.

Nakoľko súd nezistil dôvodnosť žaloby, návrh v plnom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko si však úspešný navrhovateľ nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu tento nárok nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté

dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.